

ved Baadmanden end ved den omtalte Enke.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Det er rigtigt, at den paagældende Enke boede hjemme hos sin Søn, der var Ekstramand ved Statsbanerne, og ærede Medlemmer, navnlig det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen), have her i Tinget meget stærkt kritiseret, at disse Ekstramænd ved Statsbanerne fik en meget ringe Løn. Men naar ærede Medlemmer mene, at den Løn, disse Ekstramænd faa, er meget for lille, synes jeg, at Forholdet næsten bliver endnu grellere, naar man fra Københavns Kommunes Side vælter Forsørgelsesbyrden med Hensyn til denne gamle Enke over paa en saadan Ekstramand. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem for Fredericia ikke skulde gribe dette til Forsvar for, hvad Københavns Kommune her har gjort. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Forholdet med Baadmanden. Forholdet var ikke det, at han fik 225 Kr., men at han havde en Understøttelse paa 425 Kr., og at der blev foreslaet en ekstraordinær Understøttelse til ham paa 500 Kr. Saadan var dette Forhold.

S. Sørensen: Til den højtærede Minister skal jeg henvende et Par Ord i Anledning af, hvad han nylig udtalte angaaende Spørgsmaalet om en Gennemgravning ved Hvide Sande. Det er rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at det skulde være en Kombination, der skulde tilfredsstille Fiskeriet og Landbruget, altsaa fremhjelpe Fiskeriet og befordre Afvandingen. Jeg skal blot kort gentage, at Fiskeriet jo kan drives lige saa godt fra et andet Sted som fra Hvide Sande, f. Eks. fra Gammel Bjerregaard, og dersom man holder sig dertil, vil man have den Fordel at være enig med Ingeniørerne og de vandbygningskyndige. Alt, hvad der hidtil foreligger, gaar ud paa, at naar man holdt sig indenfor Bjerregaard eller sydligere, kunde en løs Gennemskæring være tilstrækkelig. Den højtærede Minister indrømmede, at der var yderst ringe Sandsynlighed — det er hans Udtryk — for, at Havet deroppe ved Hvide Sande vilde være saa skikkelig, at man ikke behøvede at foretage sig videre. Derom ere vi altsaa ikke uenige, men tværtimod enige. Derfor har jeg Ret, naar jeg fremdeles paastaar, at naar vi i Aften stemme for eller imod Forslaget om den løse Gennemgravning, maa de, der stemme derfor, have den Bevidsthed, at

der vil følge flere Bevillinger efter af langt anderledes økonomisk Betydning.

Hvad Afvandingsforholdene angaar, har jeg gentagne Gange sagt, at i den Tid, jeg har kendt dem, og jeg er jo allerede ved at blive graa, have Afvandingsforholdene aldrig været bedre end nu, siden man i 1892 gravede Nymindegab ud, og siden man senere regulerede Skern Aa. Jeg søgte i mit forrige Foredag ved Hjælp af Tal, udgivne paa Foranstaltning af Ministeriet ved den forhenværende Vandbygningsdirektør Otterstrøm, at bevise, at det gjaldt kun om at faa Vandet gennem Skernaa-Deltaet ud i Fjorden, saa skulde Vandbygningsvæsenet nok selv besørge det ud i Havet gennem Nymindegab.

Den højtærede Minister talte om, at jeg benægtede — jeg synes nu nok, det var et lidt stærkt Udtryk, den højtærede Minister benyttede —, at det var Administrationens virkelige Mening, at man vilde holde Udløbet ved Nymindegab aabent. Nej, det benægtede jeg ikke, men jeg havde ikke haft Lejlighed — og det sagde jeg ogsaa — til at høre Udtalelser fra den højtærede Minister i saa Henseende, idet han ikke svarede mig paa et Spørgsmaal i den Retning ved anden Behandling. Nu er jeg den højtærede Minister taknemmelig for de Udtalelser, jeg har hørt fra ham i Aften; jeg synes, de ere loyale og staa i Samklang med det, der er Finansudvalgets og ogsaa min Mening. Derfor siger jeg Tak for disse Udtalelser. Den højtærede Minister benyttede sig ganske vist til Slutning af en forsigtig Vending, idet han sagde saadant noget som Materiellet og Naturen. Han nævnede Naturforholdene i denne Forbindelse. Deri laa, at de kunde blive saa vanskelige, at selve det Snille, som udøves ved Hjælp af tilstrækkeligt Materiel, ikke vilde kunne holde Udløbet aabent. Jeg kan selvfølgelig ikke benægte, at der kan optaarne sig saadanne Hindringer, men jeg henholder mig til, hvad den højtærede Minister sagde. Han brugte et saadant Udtryk som, at naar Forslaget her blev vedtaget, skulde baade dets Bogstav og dets Tanke — altsaa: at holde Udløbet aabent — loyalt blive fulgte. Dette Udtryk er for mig tilstrækkeligt fra den højtærede Ministers Side. Han fremhævede ogsaa, at der skulde være tilstrækkeligt Materiel dernede, og at man nok blev nødt til at tage „Sandsugeren“ derned. Han sagde først „straks“, men senere føjede han til: naar man skulde til at aabne ved Hvide Sande. Jeg synes, man gerne kunde